

ZASAVSKI

vestnik

Izdaja Okrajni odbor OF Trbovlje. • Urejuje in odgovarja uredniški odbor. • Tiska tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. • Naslov uredništva in uprave: Trbovlje - Zasavski vestnik, uprava rudnika. • Telefon št. 54. • Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah številka 514-7-158. • List izhaja vsak tretjek. • Letna naročnina 350 din. polletna 120 din. četrtletna 60 din. mesečna 20 din. posamezna številka 5 dinarjev na šestih straneh po 5 dinarjev.

LETO VI. — ŠT. 12.

TRBOVLJE, 26. MARCA 1953

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZASAVJA

Z obiska maršala Tita v Veliki Britaniji

Sodelovanje Jugoslavije in Velike Britanije bo velike vrednosti za mir v svetu

Po petdnevem obisku predsednika FLRJ Josipa Broza Tita v Veliki Britaniji, ki je sodeč po izredno toplem in redko slovesnem sprejemu in uspešnih razgovorih glede vseh vprašanj, ki se tičejo obeh držav, izvenel v manifestacijo trdnega prijateljstva, je maršal Tito s svojim spremstvom v soboto popoldne odpotoval iz Londona z westminstrskega pristanišča. Poveljstvo londonskega pristanišča je slovesno okrasilo westminstrsko pristanišče. Maršal Tito je ob svojem prihodu z g. Edenom pregledal častno četo, godba britanske mornarice pa je zaigrala ko-ranico. V svoji zahvali britanskemu narodu in vladi za pristen sprejem in pozornost med bivanjem v Veliki Britaniji je tovariš Tito poudaril, da je v neposrednih stikih in razgovorih z odgovornimi ljudmi bilo doseženo vse, kar smo pričakovali ter je prišlo do izraza popolno soglasje v pogledih na najvažnejše probleme, ki zadevajo Britanijo in Jugoslavijo ter položaj v Evropi sploh. Ko se je vkrcal na ladjo »Galeb«, je predsednik republike Tito dejal jugoslovanskim novinarjem, da je napravil nanj obisk v Veliki Britaniji nenavadno močan vtis. »Z besedami ne moremo izraziti, kakšen sprejem smo doživeli tu. Eno izmed naših velikih odkritij je, da smo videli, kakšen je zares britanski narod.«

O razgovorih med obiskom predsednika maršala Josipa Broza Tita v Veliki Britaniji je bil objavljen sledeči komunikat:

»Maršal Josip Broz Tito, predsednik Federativne Ljudske republike Jugoslavije, je prebil v spremstvu jugoslovanskega državnega sekretarja za zunanje zadeve g. Koče Popovića in drugih svetnikov 5 dni v tej državi kot gost britanske vlade. Predsednik Tito je med svojim bivanjem obiskal kraljico, bil gost pri Njenem veličanstvu, pri predsedniku vlade in zunanjem ministru. Predsednik se je prav tako sčel tudi z drugimi ministri in člani vseh strank obeh zbornic parlamenta. Obisk predsednika Tita v Londonu, ki je sledil obisku g. Edena v Beogradu pred nekaj meseci, je pripomogel do tega, da se še dalje razvija resnično razumevanje med obema državama, skovano v obeh vojnah. Obe vladi sta prepričani, da bodo te vezi trajne.«

V številnih razgovorih, ki so potekali v iskrenem in pristranskem vzdušju, so daljnosežno pregledali mednarodni položaj ter ugotovili široko istovetnost

gledišč. Britanska vlada pozdravlja nedavno ostvarene tesnejše odnose med Jugoslavijo, Grčijo in Turčijo kot pomemben prispevek k utrditvi miru. Priznali so, da bi zboljšanje odnosov med Jugoslavijo in Italijo še bolj okrepilo enotnost miroлюбnih narodov.

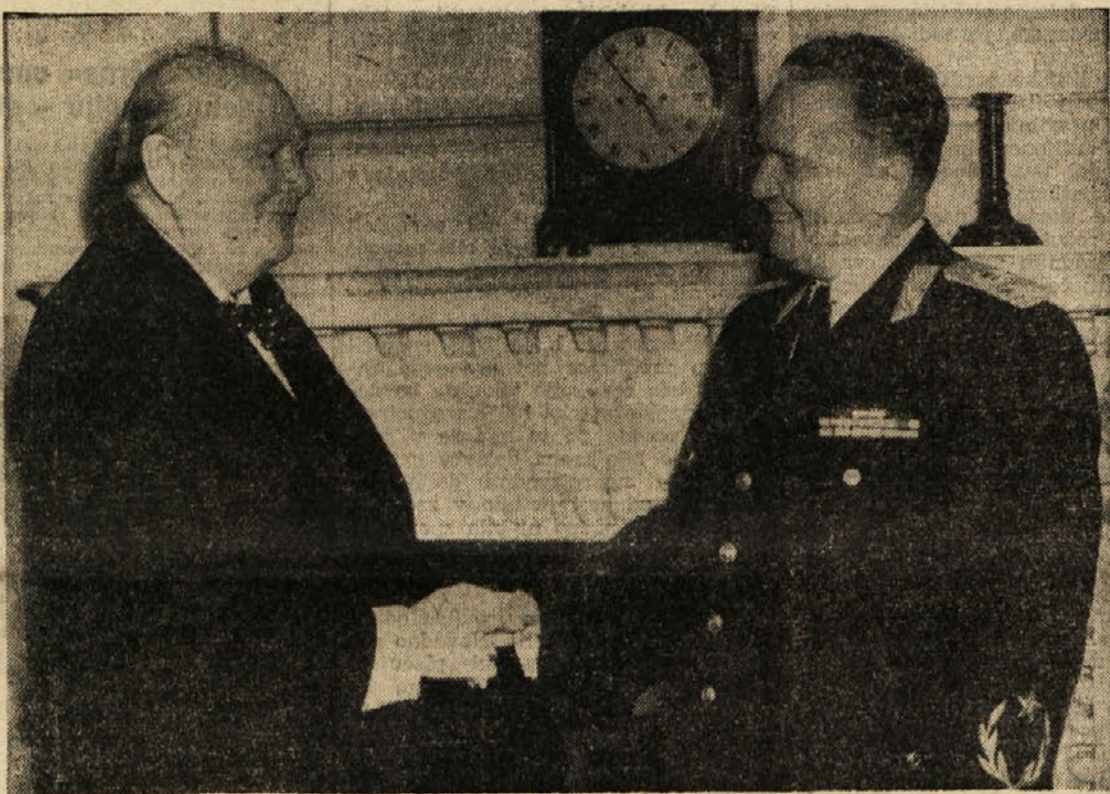
Koristno so izmenjali mišljenja tudi o drugih vidikih britansko-jugoslovanskih odnosov.

Obe vladi sta izjavili, da je odpor proti napadalnosti in ohranitvi nacionalne neodvisnosti njun skupni interes. Zavezali sta se, da bosta tesno so-

bitni napadalnosti v Evropi, le težko ostal lokalni.

Britanski časopisi so objavili komentarje svojih diplomatskih sodelavcev o skupnem britansko-jugoslovanskem sporočilu o razgovorih in »Daily Mail« v svojem uvodnem članku pod naslovom »Britanija bo stala ob maršalu Titu« poudarja, da je izjava, ki izraža dvom, da bi mogla imeti morebitna napadalnost v Evropi lokalni značaj najvažnejši del komunikacije.

»Daily Telegraph« piše, da sta lahko obe strani zadovoljni z razgovori, če-

Winston Churchill v razgovoru s tovarišem Titom

delovali tako med seboj kakor z drugimi svobodoljubnimi narodi za ohranitev miru. Povsem se strinjata s tem, da bi spopad, ki bi nastal ob more-

prav ni mogoče pričakovati, da bi takoj prišlo do sklenitve formalnega sporazuma.

Newyorški »Christian Science Monitor« piše, da so v Veliki Britaniji maršala Tita prijateljsko sprejeli vsi, razen stalinistov, katoliške cerkve in jugoslovanskih monarhističnih emigrantov, vendar vse te tri skupine ne pomenijo dosti. Časopis v tem članku poudarja, da Britanci v maršalu Titu vidijo veliko osebnost, ki je simbol konstruktivnih naporov, ki jih je treba podpreti. Zato je izkazal London maršalu Titu največje časti in zato bo šla britanska demokracija po poti čedalje tesnejšega sodelovanja in opore Jugoslaviji.

državi, v graditelja naše svetlejši prihodnosti.

Delo frontnih organizacij na terenu je bilo vsekakor uspešno. V vseh centrih okraja smo izvedli reorganizacijo OF v tem smislu, da se njeno delo bolj osredotoči in razdeli na iste delovne sektorje, kot smo to napravili lansko leto pri ustanovitvi naših »Svobod«. S to koncentracijo bomo okrepiли delo frontne organizacije in odpravili prejšnjo razdrobljenost naše množične organizacije, ki je bila v marsikaterem pogledu kvarna ter ni rodila tistih uspehov, ki so možni ob koncentraciji delovnih moči.

Naše frontne organizacije so v zadnjem času posvetile več pažnje vzgoji

članstva in naše mladine, večjo pozornost so polagale na kulturnoprosvetno dejavnost, pa naj si bo to v kulturnih društvih »Svoboda«, ali pa v prosvetnih društvih na naši vasi. Uspehe smo dosegli tudi na področju telesne vzgoje mladine v Trbovljah, kjer so telovadci prišli spet do svojih telovadnih prostorov, s čimer jim je sedaj olajšano fizikulturno delo, v katero naj se vključi vsa naša mladina. Razmahnilo pa se je telesnovzgojno delo tudi v Zagorju, Hrastniku in Radečah.

Vso pozornost je Fronta posvetila prirejanju raznih poučnih predavanj in tečajev. V zadnjem času smo organizirali v okraju devet gospodinskih tečajev na vasi, ki so zajeli 223 mladink. Prireditve teh tečajev je vplivala na članstvo Fronte pozitivno, saj so vsi pisljivo spremljali potek teh tečajev in njihov uspeh. Poleg teh tečajev je Fronta organizirala skupno z OZZ razna kmetijska predavanja na vasi, ki jih je bilo samo v januarju in februarju 78. Na teh predavanjih so se predavatelji posluževali tudi filma in skioptičnih slik in z njimi zbudili pri kmetih veliko zanimanje. Da je bil s temi predavanji dosežen velik uspeh, nam priča udeležba preko 6500 slušateljev. Vsa ta predavanja so bila po večini združena še s sestanki frontovcev, na katerih so ljudje obravnavali razna politična in gospodarska vprašanja na svojih področjih.

Posebno se je obnesla na vasi še neka oblika dela, namreč delo s potujočim kinom, ki je imel na radeškem sektorju večje število predstav. S kinopredstavami, z obiski kulturnih skupin na terenu so se naši centri še tesneje povezali z vasio in to delo bomo v spomladanskem času še bolj okrepili. Vse bolj in bolj prihaja do izraza važno delo Fronte: prirejanje poučnih predavanj, tečajev, kulturnih prireditev in podobno. Fronta prevzema postopoma vlogo vseljudskega političnega činitelja na svojih terenih, ki bo prišla kot Socialistična zveza delovnih ljudi še bolj do izraza.

Občinske konference OF, ki smo jih imeli ta mesec, so rodile na splošno prav dobre rezultate. Pokazale so, da je uspelo frontne organizacije osamosvojiti in učvrstiti. Tudi delo se je spremenilo in nima več kampanjske oblike. Fronta po večini usmerja delovanje ostalih naših družbenih organizacij, več pažnje posveča tisku in dopisništvu v naše liste, gospodarske naloge se povezujejo s političnimi, nudi se pomoč kmetijstvu z različnimi oblikami dela, pripravljajo se razne prireditve, izleti, in podobno. Fronta okraja Trbovlje je prešla iz obdobja sestankarskega delovanja na bolj sproščeno, globljo obliko dela, ki je demokratičnejša in preprostejša ter ljudem bližja. Na občinskih konferencah OF je bilo skoraj povsod opaziti večjo sproščenost ljudi, zato so te tudi zadovoljivo potekle. Najboljše so jih izvedli v Zagorju in Radečah. Na 13 občinskih konferencah so naši ljudje izvolili za kongres Fronte v Ljubljani 33 delegatov, med njimi 14 delavcev, 5 kmetov, 12 uslužbencev in 2 delegata iz ostalih polkictev. Vsi ti bodo dobri zastopniki našega okraja na bližnjem pomembnem kongresu naše največje, vseljudske organizacije.

30. marca — pr četek popisa preb valstva

Občinske popisne komisije, ki so dobile po okrajni popisni komisiji temeljit pouk v metodološkem in organizacijsko tehničnem pogledu v posebnem dvodnevem tečaju, s pomočjo okrajnih inštruktorjev uspešno zaključujejo priprave za popis prebivalstva v našem okraju. Ta popis bo opravil v trboveljskem okraju 293 popisovalcev, od teh 111 v Trbovljah, 50 v Zagorju, 35 v Hrastniku, 32 v Radečah itd. Določeno je nadalje 57 rezervnih popisovalcev, ki bodo v primeru potrebe izpolnili morebitno vrzel.

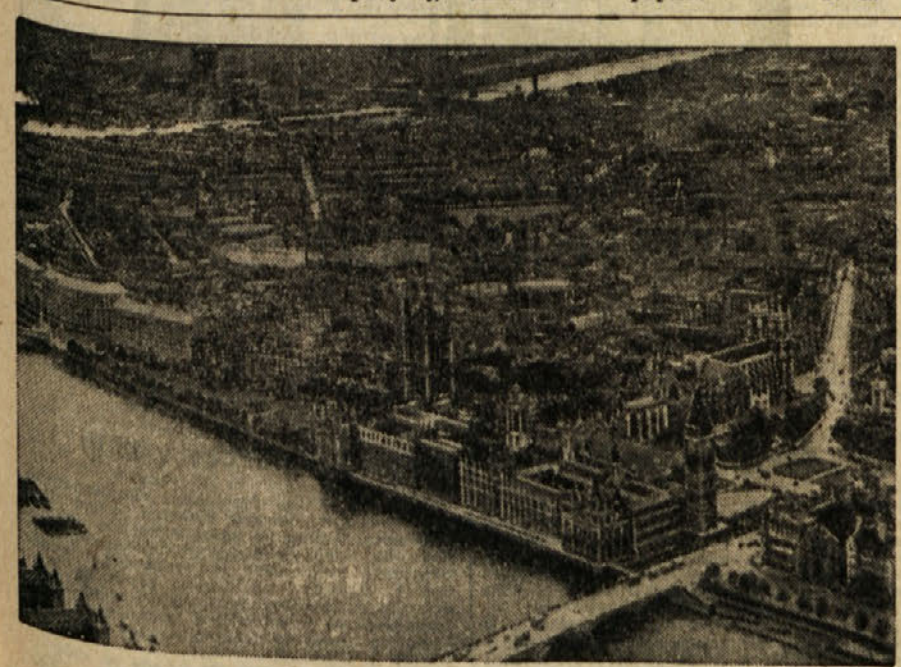
Popisovalci so se seznanili s svojimi nalogami na tridnevni seminarjih, ki so jih priredile občinske popisne komisije s pomočjo okrajnih inštruktorjev.

Od skupnega števila aktivnih popisovalcev je 119 uslužbencev podjetij,

28 uslužbencev LO, 20 uslužbencev drugih ustanov in zadrug, 88 učiteljev, 6 delavcev, 9 kmetov, ostalih pa 23, skupno 293.

Za popisovalce so določeni ljudje, ki imajo vse strokovne, pa tudi moralno-politične kvalifikacije. Upravičeno lahko računamo, da bodo svojo nalogo, ki ni majhna, dobro opravili; vsak popisovalec bo moral namreč izpolniti povprečno 403 popisne obrazce, od tega 180 popisnic, 180 prijav za register prebivalstva ter 43 gospodinskih listov. Popisovalci pa bodo imeli še druge naloge, n. pr. izpolnitev kontrolnikov in podobno.

Zato upravičeno terjamo, da prebivalstvo stori vse, da bodo popisovalci nemoteno popisovali, ker je od tega v veliki meri odvisna pravočasna in pravilna izvedba popisa. S. G.

Pogled na London

Lidija Šentjurčeva med volivci na Dolu

Prejšnji ponedeljek je bil na Dolu pri Hrastniku zbor volivcev. Na njem so volivci obravnavali zaključni račun proračuna za lansko leto ter proračun za leto 1953. Istotako so volivci na tem sestanku razpravljali o načrtu komunalnih gradenj. Ob tej priliki so zborovalci predlagali občinskemu LO, da uredi sporazumno z našimi gospodarskimi podjetji vprašanje, da bo tudi občina Dol soudeležena pri razdelitvi fonda za prosto razpolaganje naših podjetij. Ob tej priložnosti so navzoči pripomnili, da je proračun za letošnje leto zelo nizek.

Tov. Lidija Šentjurčeva je kot ljudski poslanec našega okraja na osnovi predlogov in pripomb opozorila volivce na sledeče: nujno moramo razumeti, da je letošnji proračun minimalen zaradi tega, ker je v lanskem letu suša povzročila veliko gospodarsko škodo. Naša država pa je zainteresirana na tem, da ne najemamo posojila iz Mednarodnega fonda, ker bi sicer tvegali našo gospodarsko samostojnost. Tov. Šentjurčeva je v naslednjem predlagala volivcem, da bi sprejeli dolgoročno posojilo za potrebne komunalne gradnje. Poudarila je tudi, da je nujno sodelovanje z LO in MO Hrastnik in tamkajšnjimi večjimi podjetji. Določil naj se komisija, ki bo skupno s podjetji in mestno občino v Hrastniku proučila

možnost delitve sredstev iz fonda za prosto razpolaganje podjetij občini Dol.

Pristavila je, da bo Dol iz dneva v dan večje delavsko središče, zaradi česar je potrebna načrtna gradnja stano-

vanjskih hišic ter ostalih komunalnih naprav.

Volivci na Dolu želijo, da bi jih priljubljena Lidija Šentjurčeva obiskovala še večkrat.

3. seja okrajnega zbora in zbora proizvajalcev

OLO Trbovlje, Predsedstvo.

Na podlagi 1. odst. 83. člena in 1. točke 126. člena Zakona o okrajnih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/89-52)

sklicujem

3. redno sejo okrajnega zbora in zbora proizvajalcev ter predlagam tale dnevni red:

1. Razprava in sklepanje o spremembah okrajnega družbenega plana in proračuna za leto 1953 (poročevalec podpreds. OLO in predsednik Gospodarskega sveta tov. Viktor Burkelj). 2. Poročilo o delu Sveta za komunalne zadeve in o stanovanjski ter komunalni izgradnji okraja Trbovlje (poročevalec predsednik Sveta za komunalne zadeve tov. Milan Kožuh). 3. Poročilo o pospeševanju kmetijske proizvodnje v okraju (poročevalec predsednik Odbora za kmetijstvo in gozdarstvo pri Svetu za gospodarstvo OLO tov. Rudi Napret; razprava in sklepanje o poročilu. 4. Ustanovitev Okrajnega zdravstvenega doma v Trbovljah. 5. Pro-

glasitev Splošne bolnice v Trbovljah za ustanovo s samostojnim finansiranjem.

Okrajnemu zboru predlagam k temu skupnemu dnevnemu redu še:

6. Razprava in sklepanje o predlogu odloka o obveznem fluorografiranju (rentgenskem slikanju) prebivalstva. 7. Predlog odloka o razglasitvi višinskih krajev za dodatke učiteljem.

Zboru proizvajalcev pa:

8. Imenovanje posvetovalnih odborov podružnic Narodne banke v Trbovljah, Zagorju in Hrastniku.

Seja bo dne 28. marca 1953 ob 8. uri zjutraj in sicer za okrajni zbor v sejni dvorani, za zbor proizvajalcev pa v sejni sobi OLO Trbovlje.

Vsak odbornik ima pravico k predlaganemu dnevnemu redu pismeno predlagati dopolnitve in spremembe dnevnega reda, ter dolžnost udeležiti se seje.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Predsednik: Martin Gosak.

Naši čitatelji pišejo

Prvi veliki pevski nastop „Svobode“ v Toplicah

Dva dolga meseca sta se oba pevski zbora društva »Svoboda« v Toplicah pri Zagorju pripravljala na svoj letošnji koncert. Dva meseca, dan za dnem, sta vadila en dan moški, drugi dan ženski zbor. In uspeh ni izostal. Prejšnjo nedeljo sta se oba zbora predstavila zagorskemu občinstvu v dvorani zagorskega Partizana. Mnogokrat je bilo slišati, da zagorski rudarji niso preveč navdušeni za koncerte in da raje svoj prosti čas prebijajo na kakšnih bolj zabavnih prireditvah, kot pa so vokalni koncerti. Toda tokrat so se take govorice izkazale za neresnične in neosnovane.

V nabit polni dvorani sta oba zbora žela navdušeno in zaslužno priznanje. Občinstvo je pravilno ocenilo ves napor, ki sta ga oba zbora vložila v ta koncert, in je ob vsaki pesmi prisluhnilo s pazljivo mirnostjo. — Cel spored je bil skrbno izbran, kjer so imena avtorjev, kot so n. pr. Simoniti, Adamič, Marolt in Pregelj, bila porok za popoln uspeh. Vodstvo koncerta si je prizadevalo izbrati takšne pesmi, ki jih še ni bilo slišati na zagorskem odru. Cel spored je obsegal štiri dele. V prvem delu je odpel šest pesmi moški zbor, predvsem narodne in umetne. V drugem delu pa se je predstavil ženski zbor, ki ga je publika prisrčno pozdravila, saj je to edini ženski zbor, ki deluje v rudarskem revirju, in kar je najbolj razveseljivo — v tem zboru sodelujejo starejše žene skupno z dekleti. V tretjem delu spet moški zbor, v četrtem pa mešani zbor — za kar vse so pevci želi največje odobravanje, saj se v Zagorju že dve leti ni predstavil zbor take vrste.

Poznavalci trdijo, da je bil ta koncert po izboru eden izmed najboljših v zadnjem obdobju in da ga lahko štejejo kot edino umetniško prireditev v tej sezoni.

Največjo zaslugo za izvedbo tega koncerta imata nedvomno pevovodja moškega zbora Niko Skrabar in vadiateljica ženskega zbora Cilka Bernetičeva, ki sta v to delo vložila mnogo truda in naporov ter si prizadevala dati koncertu tisto umetniško višino, da bo vreden tega imena, hkrati pa ga po dati občinstvu tako, da ga je lahko vsakdo razumel in imel od njega užitek. Prav tako pa je seveda tudi za te glava vseh pevcev in pevk, ki jih je bilo okrog 70, ki so vztrajno in ne utrudno sleherni dan vadili po eno ali pa tudi po več ur in tako pripomogli k uspehu.

Zagorsko občinstvo se toplo zahvaljuje vsem za redke užitek in želi, da bi tak koncert ne ostal poslednji. Nedvomno je vredno zapisati besede, ki jih je izgovorila neka ženska pri odhodu s koncerta: »Poslušala bi jih še naše ljudske oblasti in kulturni delavci — najbolj razveseljivo pa je seveda to, da slovenska pesem ni priljubljena samo pri našem rudarju, kajti večina občinstva so bili ravno tisti, ki jim je bila pesem namenjena

naše ljudske oblasti in kulturni delavci — najbolj razveseljivo pa je seveda to, da slovenska pesem ni priljubljena samo pri našem rudarju, kajti večina občinstva so bili ravno tisti, ki jim je bila pesem namenjena

Moški pevski zbor »Vesna«, Svoboda II Zagorje-Toplice

in še; vse skupaj se mi je zdelo mnogo prekratkot. »Prepričani smo, da so tudi ostali odhajali s podobnimi občutki s te prireditve.

Na koncertu so bili tudi zastopniki

— marveč ima namen dati vsakemu našemu delovnemu človeku v njegovem prostem času zdravo in prijetno razvedrilo, ki človeka plemeniti, hkrati pa mu daje spodbudo za jutrišnje delo.

NOVICE IZ HRASTNIKA

Podkričje in Kričje. — Ti naselji pri Hrastniku sta že nekaj časa elektrificirani. Ker pa je poraba toka v steklarni velika, meri napetost električnega toka v vseh hišah nad hrastniško železniško postajo na mesto 220 komaj 160 voltov, zaradi česar je tamkaj zelo slaba luč. V odpravo te nevednosti bodo visoko napetosti v daljnovodu do steklarne povišali na 30.000 voltov. Ta dela so že v teku.

Tudi Kovčani hotijo elektrificirati svoj kraj. Prejšnjo nedeljo so se zbrali v Kričju in povabili na razgovor direktorja DES, obrat Trbovlje. Sklenili so pogodbo za elektrifikacijo vseh naselij na pobočju hribov Sv. Jurij nad Hrastnikom. Napeljava bodo tjakaj trizajni tok, ki je poleg razsvetljave potreben za pogon kmetijskih strojev. Široki za ta dela so proračunani na 3 milijone dinarjev.

Huda gripa razrasla v zadnjem času v Hrastniku in okolici. Obolelo je veliko ljudi, kar se pozna tudi v obratovanju hrastniških tovarn in rudnika. Učence in učitelje na osnovni šoli je gripa napadla v taki meri, da so morali šolo za nekaj dni zapreti.

Kolektiv steklarne v Hrastniku je delal predzadnjo nedeljo, da je na ta način lahko praznoval prvi spomladanski dan, ki ga je izkoristil za poučne izlete. Steklarji so šli na obisk k svojim tovarišem v Rogosko Slatino in Stražo pri Rogatcu, rokodelci iz tovarne pa so si ogledali Litostro v Ljubljani.

Nov godbeni dom. — Prejšnji petek so godbeniki »Svobode« v Hrastniku začeli kopati temelje za nov Godbeni dom, ki bo stal kakšnih 50 metrov nad gostilno Birtič pod bivo Korenovo hišo.

Pričeli so delati z veliko vneto, tako da so imeli že sledeči ponedeljek opravljenih četrtino zemeljskih del. Kar pa je najbolj razveseljivo — godbenikom pomagajo graditi tudi rudarji. S tem se oddoljujejo najstarejši rudarski umetniški skupini, saj bo hrastniška rudarska godba na pihalni spojnovala v letošnjem septembru 100-letnico svojega obstoja.

Zeteli bi bilo, da bi ti rudarji našli še obilo posnemačev in pomagali godbi dograditi njen dom do proslave stoletnice.

Občni zbor »Svobode« je. — Pred kratkim je imel pevski zbor »Svobode« le svoj redni občni zbor. Udeležila se ga je večina članov. Na skupščini so obravnavali dosedanje delo odbora. V tem času je k zboru pristopilo preko 30 mladih pevcev. Sklenili so, da bodo vse rle osredotočili na vzgojo novih, mladih pevcev, da bodo lahko v najkrajšem času dosegli znanje starihših pevcev.

TVD Partizan. — Predzadnjo nedeljo so teledavci hrastniškega Partizana slavili pomembno zmago. Marino Urbanc, trener hrastniških teledavcev, se je v hudi konkurenci med najboljšimi teledavci v državi povzpela na 7. mesto, kar je brez dvoma lep uspeh. Marino Urbanc je tekmoval v Zagrebu.

O njegovi vneti za teledavbo in trening sem prebrčan, da nisem izprekel še zadnje besede. Tudi mladinci, ki so tekmovali v Celju, so razen Zorkoviča, ki ima preveliko tremo, dosegli zelo lepe uspehe. Marjan Skaza je vasedel 1. mesto, Milan Zorkovič 9., Milan Korzole pa 13. mesto.

O delu hrastniških teledavcev bomo obirneje poročali v eni izmed prihodnjih števil.

Tudi v našem okraju smo ustanovili družine

»Počitniške zveze«

»Počitniška zveza« je organizacija naših dijakov ter študentov na raznih drugih šolah in fakultetah. Njen cilj je, da omogoči svojim članom širše sodelovanje po naši domovini. Dijaki se morajo seznaniti z raznimi kulturnimi in zgodovinskimi spomeniki in ostanki iz starih časov po Jugoslaviji. Seveda morajo spoznati tudi naše prirodne lepote, poznati morajo ljudstva, njihove navade in življenje in tako z vsem srcem vzljubiti svojo lepo domovino. Vse to pa bo omogočila poletja v času velikih počitnic »Počitniške zveze«.

Prejšnji teden je bila v Trbovljah okrajna skupščina »Počitniške zveze«. Udeležili so se delegati desetih počitniških družin

Ali smo lahko zadovoljni s skupščino Okrajnega sindikalnega sveta?

Predzadnjo nedeljo je bila v Zagorju redna letna skupščina Okrajnega sindikalnega sveta. Poleg izvoljenih delegatov so se udeležili tega občnega zbora tudi predstavniki krajevne oblasti in ZK, prav tako organizacijski sekretar OK ZK Trbovlje ter zastopnik Republiškega sveta sindikatov Slovenije tov. Sturm.

Iz bogatih referatov, ki sta jih podala predsednik in tajnik OSS, je razvidno, da je bil v preteklem letu v razvoju dela sindikalnih organizacij na področju okraja Trbovlje dosežen znaten napredek.

Občni zbori naših sindikalnih organizacij so imeli pisano vsebino ter so bili zanimivi in plodni, na njih so člani sprejeli koristne predloge. V okraju Trbovlje delujejo krajevni sindikalni sveti v Radečah, Hrastniku in Zagorju, medtem ko OSS v Trbovljah opravlja hkrati tudi posle krajevnega sindikalnega sveta v Trbovljah.

Ob dobri povezavi z OK KZ Trbovlje je Okrajni sindikalni svet uspešno izvajal svoje naloge, pravičen prijem dela OSS se je nadalje odražal tudi na občnih zboreh sindikalnih podružnic, ki so bili letos temeljito pripravljani. Razprave na teh zboreh so pokazale, da se delavci živo zanimajo za delavsko upravljanje naših podjetij, da vodijo račun o delu delavskih svetov in da jim ni vseeno, kako se razvija njihovo podjetje. Kakor je bila na eni strani dobra povezava posameznih podružnic z OSS v Trbovljah in med posameznimi krajevnimi sveti, ne moremo tega trditvi o Krajevnom sindikalnem svetu v Zagorju. Najbolje sta delovala Krajevni sindikalni svet v Zagorju in v Hrastniku — Krajevni sindikalni svet v Zagorju pa svoje krize še ni prebolel in pride tamkaj še vedno v vse preveliki meri do izraza sindikat rudarjev, tako da se delo krajevnega sveta utaplja v sindikatu rudarjev.

Na območju OSS je 51 sindikalnih podružnic, organiziranih članov pa je 10.567 ali 90 odstotkov. V Trbovljah je organizirano 88,6 odstotka vseh zaposlenih, v Zagorju 88 odstotkov, v Hrastniku 93 odstotkov, v Radečah 100 odstotkov, to se pravi — vsi! Ta uspeh so dosegli v Radečah zaradi tega, ker so znali poiskati prave oblike dela s članstvom. Tudi v Hrastniku je opaziti

znaten napredek, saj je bilo lansko leto na rudniku organizirano le 52 odstotkov zaposlenih rudarjev, sedaj pa že 86 odstotkov.

Izredno važno vprašanje, ki so se mu sindikalne organizacije posvetile v vse prejšnji leti, je zaščita delavcev na delovnih mestih. Lansko leto se je ponesrečilo v našem okraju na delu 2877 zavarovancev. Pri teh nezgodah je bilo 2595 lažjih nesreč, 70 težjih, 12 pa smrtnih. Na rudnikih Trbovlje, Zagorje in Hrastnik je bilo 2410 nesreč pri delu, ta številka pa je naravnost vznemirljiva, saj nam pove, da se je na delu ponesrečil vsak tretji rudar!

Izredno veliko je bilo lansko leto tudi bolnikov, in sicer 5 do 6 odstotkov vseh zaposlenih, na rudnikih pa je ta odstotek še večji kar vzbuja domnevo, da posamezniki namerno izkoriščajo socialno zavarovanje.

Na kulturno-prosvetnem področju opazimo lep napredek, zlasti v organizacijskem pogledu, saj se je večina sindikalnih podružnic vključila v delavska prosvetna društva »Svoboda«.

Bogata poročila o delu Okrajnega sindikalnega sveta, ki so bila podana na skupščini, bi lahko bila osnova in pobuda za boljše diskusijo, kot pa je sledila, vendar delegati niso obravnavali vzrokov velikega števila nesreč in bolnikov in še drugih vprašanj, marveč se je diskusija vrtela dve uri okrog načina volitev in delegatov — končno po dvurnem razpravljanju pa je ostalo pri prvem predlogu in načinu. Vse preveč so se delegati spuščali v malenkosti, niso pa videli ali pomislili na število in širino vprašanj, o katerih bi morali razpravljati na podlagi bogatega gradiva, ki sta nam ga dala VI. kongres ZKJ in kongres Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije. Običajno se tudi na letnih skupščinah sprejemajo sklepi za nadaljnje delo, vendar pa komisija, ki so jo izvolili delegati na skupščini, ni predložila nobenih sklepov. Član komisije za sklepe, tovariš Voje, je predlagal, da se novemu odboru poveri naloga, da v nekaj dneh napravi na osnovi zaključkov potrebne sklepe ter jih dostavi vsem sindikalnim podružnicam v okraju.

Skupščina Okrajnega sindikalnega sveta po svojem poteku ni dosegla svojega namena in z njo ne moremo biti zadovoljni.

Ameriški film „BAMBY“

Vsebinska: V velikem, starem gozdu se je rodil princ, srnjaček Bamby. Vsi so ga obdovajali. Toda kako neumen je bil spočetka: ni znal govoriti, vsega se je bal, še hoditi ni znal. Prijatelje živeli so mu razkazale vse gozdne skrivnosti in ga seznanile z vsemi lepotami.

Lepo je bilo, dokler ni prišel človek. Počilo je in živali so morale bežati pred ognjeno streljo, ki prinaša smrt. Tako je pozimi izgubil svojo mater. Ostal je sam. Sneg je skopnel, vsa narava se je zbudila iz zimskega spanja, življenje je začelo kipeti. Tudi Bamby je začel: s srnico Falino, mladostno prijateljico si je ustvaril družino. Jeseni je bil Bamby že močan in spoštovan srnjak. Nekega dne, ravno ko se je pogovarjal z očetom, je zaslišal divji lajež psov in močno streljanje. Blizal se je sovražnik:

ALI SI ŽE DOPIŠNIK ZASAVSKEGA VESTNIKA?

Tudi v našem okraju smo ustanovili družine

»Počitniške zveze«

našega okraja. Razpravljali so o pomenu organizacije za našo srednjošolsko in strokovno izobraževalno mladino, o njenih nalogah itd.

Zastopniki so na kratko poročali o delu posameznih družin. Najbolj delavna je bila do sedaj družina na gimnaziji v Trbovljah, ki je tudi najštevilnejša. Delegati so nato iz vrst profesorjev oziroma vzgojiteljev in dijakov izvolili enajstčlansko upravno odbor in tričlansko nadzorni odbor. »Počitniška zveza« okrajnega odbora »Počitniške zveze« so izvolili ravnanjca gimnazije v Trbovljah tov. Jožeta Turka. Skupščina je ob koncu sprejela še nekaj sklepov.

lovec in pes. Ko je Bamby reševal svojo ženko, je bil ranjen; padel bi v roke človeku, da ga ni Veliki jelen obrabil in mu pomagal pobegniti na otok sredi reke.

Prišla je pomlad, čas ljubezni. Srnica Falina je povrgla dva mladička, dva ljubka princa. Bamby je postal Veliki knez gozda.

Film bo predvajal v bližnjih dneh kino »Svoboda-center« v Trbovljah (Delavski dom).

KINO »SVOBODA-CENTER«

V TRBOVLJAH (Delavski dom)

bo imel na sporedu prihodnje dni

ameriško barvano risanko

»BAMBY«

Predstave od sobote do ponedeljka

deljka

Naslednji teden bo predvajal

makedonski film

»FROSINA«

Predstave v sredo in četrtek

KINO »SVOBODA«

V TRBOVLJAH II

bo igral od sobote do ponedeljka

ameriški cowboyski film

»MOJA DRAGA

KLEMENTINA«

Enajst let pozneje

Mrzlično je razmišljal, kako naj jo spravi iz brezna. Da na hrbet si bo privezal njeno telo; če stara žena vrv ne bo zdržala in se bo strgala, potem ... no, potem je tudi to prav.

Sredi svojih priprav pa se je Niko spomnil nečesa drugega. Nenadoma, nepričakovano mu je bil sililo v glavo, da je ... da je namreč na svetu še Jörn. Njegov brat Jörn. Imel je brata. Šestnajst let je bil star. V gimnazijo je hodil. Bil je izredno naraven fant. Živel in študiral je od denarja, ki mu ga je Niko pošiljal vsak mesec, odkar so stari umrli in je njihovo premoženje v nekaj letih inflacije popolnoma skopnelo.

Jörn! Kdo se bo brigal zanj, če Nika ne bo več?

Po Nikovi glavi so se podile misli z blazno bratno. Ena za drugo. Samoodloči so se umikali hladnemu preudarjanju, da Silvine ne bo tu do tujke, ki jo je našel. Nič. Če gre sedaj spet nazaj v gozd, od tam pa do v vasi in se vade v svoji ... niče ga ne bo zaustavljalo. In če bo kdaj pozneje ta Hassolt morda izjavil, da je bil Nikolaj družni, preden je brez sledu izgnila, potem z njo samo na sporedu tudi o tem. Toda bil sem sama na klopi pod hrastom, ker je hotel, da sem odhajal, še pogledati za menoj, da mi pomaha z roko v pozdrav.

Ne je razmišljal Niko. Ne. Ne! Moram na policijo. Tako moram na prvo nadmorsko postajo. Moram se prijaviti, kaj sem sem. Da sem jaz kriv njene smrti, da ...

Šestdeset minut pozneje je drvel mal, hen, temnoplavi dvosedesnik po cesti proti severu, v smeri proti Bayreuthu.

Bilo je enajst let pozneje. V jeseni leta 1937.

Ladja »San Giovanni«, s katero je Ervin Hassolt prišel v MESSINO, se je ustavila ob sedmih zvečer v postaji MARTINA. Mesto, vse tardo in svetlo, med sinjim nebom in sinjim morjem, se je razprostiralo pred njegovimi očmi.

Hassolt je stopil nekam omočen na bel pomol; ni se ozrl nazaj na damo, ki je šla za njim. Pri nekih vratih ladje so razkldali priljago. Pomignil je pristaniškemu tečaju. Vstop na vlak; trajalo je nekaj časa, preden je prišel. Po dveh minutah pa je že zavozil v postajo Centrala.

Spet je težak prevzel priljago. Carinski pregled. Na plazijsi Roma so čakali avtomobili in pisano poslikani vozilci. Bilo je neznosno vroče. Hassolt se je brcal po čelu. Okoli njega je bilo vptije, ropet in dirnđaj.

Pristaniški tečaj ga je nekaj vprašal v čudno zveneči italijanski, ki je Hassolt ni razumel. Ni se mogel takoj spomniti, kateri hotel v MESSINI se mu priporočili. Z očmi je begal in iskati elegantno damo, da bi mu pomagala iz mučne zadrege. Tula dama s svojimi svetloplavimi lasmi je že zbujala pozornost med mimo idočimi gospodi.

»Kam ava že hočeta ...?« je vprašal neravno.

Dama se je bežno nasmehnila. »Hotel Moderno Terminus«, je pojasnila.

Hassolt je poklepal avto. Komaj sta se vvedla, je avto že odbrzel. Zavil je v ulico Primo Settembre in že sta bila pred hotelom.

Izstop. Portirji, boyi.

»Dve sobi s kopalnico.«

Ko se je Hassolt končno preoblekel in stopil na madlen balkon, je globoko zadihal.

Še vedno je bila strahna vročina. Dušilo ga je. Vlažen veter je zapihal od juga.

Na cesti pod njim je bilo vrvenje. Vse polno ljudi. Večer jih je izvalil iz hiš. Nek voz z oranzami je drčal mimo.

Hassolt je šel s roko čez oči. Končno po-

čitnice! Končno vendar oddih. In z njo! Več želja se mu trenutno ne more izpolniti. To se pravi seveda, da na kupčijske opravke ... da na te posle ne sme popolnoma pozabiti.

Spet se je vrnil v sobo. Stal je tamkaj na preprogi in nekaj premišljeval. Nato je potikal na vrata poleg svoje sobe.

»Si že sklončala?« je vprašal, ne da bi vrata odprl. Čakal je na odgovor.

»Vleгла sem se za nekaj časa.« mu je odgovorila. »Strahno utrujena sem.«

»Da, strahno vroče je danes. Upam, da bo jutri še boljše. Ali ti je prav, če stečem iz hiše in pogledam po vlaku, kdaj se odplelje dalje?«

»Prav, kar pojd!«

Hassolt je počakal še nekaj trenutkov pred vrati in poslušal. Pa ni bilo več nobenega glasu iz sobe.

»Na avidenfelj Vrnem se kmalu.«

Vsa tiho.

Odšel je iz hotela. Do postaje je bilo le nekaj korakov. Kmalu je zvedel, kdaj odplelje prihodnji dan vlak proti Katanziju.

Lepo gore še na kratke pot, da se bo medtem spočil.

Kmalu je našel kavarno, ki je nosila ime »Gran Bar Laura«. Naročil je limonado. Pre-

poznalo se je, da je spomnil, da bi bilo boljše, če bi zahteval led. Opazoval je množico ljudi, ki se je prelivala po ulici. Umirali se je. Vročina je pomehvala in Hassolt se je počutil boljše. Lepi dnevi bodo to, te počitnice na Siciliji. Kopalna se bova v morju, bila izvrstna vlna. Mogoče se bova povzpela še na Etno. Posli in kupčije se bodo odvijali v redni dalje. Iz žepa je potegnil neko pismo in ga razgrnil. Znal je njegovo vsebino že na pamet, vendar je z očmi spet obstal pri odstavku, ki je bil podčrtan z rdečim svinčnikom:

... hotel bi Te še enkrat spomniti na našo zadnjo razgovor.«

Bral je dalje.

»Mnogo mi je na tem, da bi dobil zastopstvo za rudnik žvepla Santa Lucia. Ob mojem obisku na Siciliji mi žal ni uspelo, da bi govoril z odločilnim gospodom, se osebno, ker je stalno na potovanju. Piše se Jürgen Vopeli. Kemik je in njegov »konjček« so eksploziv. Kakor sem Ti že pravil, je izumlj nekaj novega, s čimer bo mogoče za-

služiti mnogo denarja. Če boš prišel na Sicilijo, bi mi lahko napravil uslugo in poskusil, da prideš z njim v stik. Ob tej priložnosti lahko rečeš zame dobro besedo. Pisal sem mu že celo klopco pisma o tej zadevi v Agrigent — seveda na nsem edini človek, ki se poteguje za to kupčijo. Sedaj se popolnoma zanesem nate. Vedno si se dobro razumeli na take posle — in če bo Tvoja nevesta morda še prijazna z Jürgenom, potem se lahko posveti, da ima rad ženske, potem se pri prvih pozabil nate. Če boš morda — tako kot jaz — v Katanziju stanoval v penzionu Marziani, potem ti lahko tamkajšnji ljudje, ki poznajo gospoda Vopelja, omogo-

čijo sestanek s njim. Torej — dobro opravi!

Tvoj Frick.

Hassolt je spet zložil pismo in ga vtaknil v žep. Naslonil se je nazaj na stol. Bil je še vedno nečakljivo utrujen, a nenavadno vroče, da je mislil na prijatelja Frica. Videl ga je, kako se dolgi in mravi podi no ulicah Nürnberg; neprestano se mu je strahno mudilo. Njegova glava je bila stalno polna načrtov in idej. Vedno je bil na lovu za kupčijami, o katerih je kdaj koli in od koga koli slišal, od katerih si je vedno mnogo obetala. Sedaj je bilo na vrsti zastopstvo rudnika žvepla Santa Lucia v Agrigentu. To zastopstvo hoče dobiti na vsak način, pa tako tudi za eksploziv. In če je iznašel neki zelo zaposlen Jürgen Vopeli, s katerim hoče zaslužiti bogastvo, Hassolt se je tiho amejal predse.

»Vopeli« je zaklepal nekdo. »Signore Vopeli«.

Pred vhomod v kavarno je videl nekega majhnega moža s širokokrajnim slannikom, ki je gestikuliral z rokami in neprestano kričal. »Signore Vopeli! Počakajte vendar, saj je prihajal! Na drugi strani ulice na je spet opazil človeka, ki je naglo hodil; klicanje je sicer slišal, vendar ga očitno ni hotel čuti.

Vraga — pa menda ni to tisti gospod Vopeli, o katerem mu piše Frick! Hassolt je vstal izza mize. Ko je ta naglo odhajalo, mož izgubil v množici, se je nenkrat spomnil, da ugerne biti ta človek, ki ga je nekoč že videl in je sedaj šel tamkaj čez cest povsem nepričakovano — prav morda dvomljivo — Nikolaj Vopelius.

Hassolt se je spet vsedel za mizico in se naslonil nazaj na stol. Srce mu je pričelo nenkrat burno utripati. Jezil se je nad tem. Zakaj se je te misli tako ustrašil, da mu je srce začelo hitreje biti? Vraga vendar — pa menda ta Nikolaj Vopelius, ki ga je ta gospod s širokokrajnim slannikom klical za Vopelja, ni istovesten z Jürgenom Vopelijem, o katerem mu piše Frick, da moram s njim na vsak način govoriti!

Gospod s slannikom je nehal s klicem »Signore Vopeli«! Resnično in razgret je vstopil v »Gran Bar Laura« ter iskal primeren prostor. Ko se je prerival med stoli, je Hassolt napravil proti njemu z roko povabilno kretanje: »Prosim, signore«!

Mož je prisedel k mizici Hassolta in globoko zadihal. »Mille grazie! Grozna vročina danes, kaj ne? Tri dni že traja in upam, da je bo kmalu konec.« Nato je naročil Cordia Campari.

Natakar je pristopil in obrnil pepelnik na mizico. Po celi kavarni je bil šum in živahni pogovori.

Hassolta se je že spet polagala nerazgovor. Prekrižal je noge. »Gospod Vopeli, ki ste ga pravkar klicali, vas gotovo ni slišal?« je rekel vpludno, a odločno; hotel je zvrediti kaj boljzigeza o Vopeliusu.

Italijan je napravil vtis, da mu pogovor ni zopr. Zapotegnili je obraz in zamahnil z roko. »Mudilo se mu je.«

Hassolt, ki je govoril še okorno italijansko, ker je moral iskati besede, mu je prikimal. »Da, izgledalo je tako: zelo se mu je mudilo. Prav nič čudnega za človeka, ki dela za rudnik Santa Lucia.«

»Zakaj za Santa Lucia?«

»No, za rudnik žvepla pri Agrigentu vendar.«

Začuden obraz Italijana se je razjasnil.

»O neli je dejal. «Motte se, signore! Mož od Santa Lucie se piše Jürgen Vopeli. Da, tudi tega poznam. Toda tisti mož zuna na cesti, ta je bil samo njegov brat. To je Niko Vopeli, moj dober prijatelj. Progeve z umetninami

Kako bomo praznovali 150 letnico trboveljskega rudnika

Prihodnje leto, leta 1954, bo poteklo 150 let od položitve prvih jamskih mer sedanega rudnika Trbovlje-Hrastnik. S tem so bile začrtane prve, spočetka še majhne ploskve rudarskega prostora, zavzemajoče meje rudnika, ki je v teku let postal največji premogovnik na jugu nekdanje Avstrije, ravno tako pa tudi bivše Jugoslavije.

Sto petdeset let je majhno časovno obdobje, komaj čas življenja pet generacij. Toda če gledamo danes retrospektivno na razvojno dobo 150 let, moramo priznati, da človeštvo še nikoli ni živelo tako hitro, da zgodovina še ni bila nikoli v preteklosti tako burna. Razvoj in napredek znanosti in tehnike, vpliv tega razvoja in napredka so bili za preobrazbo in miselnost človeštva večji in usodnejši kot v celoti dobi srednjega veka.

Tudi v Trbovlje, nekdanj mirno, fevdalno in zaostalo naselje, se je z odprtostjo premogovnika naselilo nekaj novega, staro življenje podirajočega. Sicer počasi, ali vendar nenehno napredujoče preoblikovanje zunanje oblike tega kraja, starih zakoreninjenih navad, načina življenja v ozkem lokalnem gledanju na dogajanja izven Trbovelj in v svetu so posledica že omenjene položitve prvih jamskih mer pred 150 leti.

Z začetkom in hitrim razvojem rudarstva in z njim prihajajoče industrije pa se je pričel tudi preobrat v miselnosti in hotenju delavskega razreda trboveljske doline. Iz nekdanjega ponižnega človeka, ki je delal in garal samo za blaginjo svojega gospodarja-kapitalista, iz poslušnega hlapca cerkvene in posvetne izkoriščevalske oblasti, ki mu je zagotavljala plačilo za njegovo delo na onem svetu, se je začel razvijati borben in napreden delavec, pravi proletarec-socialist — trboveljski rudar.

V teku preteklih 150 let so se ustanovila in izginjala razna rudarska podjetja v Trbovljah, prihajalo in odhajalo je mnogo slabih, pa tudi dobrih

dirigentov rudarskega delovanja. Ostal pa je in bo ostal trboveljski rudar, po celi Evropi čislani rudarski delavec, rudar-revolucionar, ki je vedno stoječ v prvih borbenih vrstah pri težkem jamskem delu, v borbi za pravice delavskega razreda, v narodnoosvobodilni borbi in v delu za zgraditev socialistične domovine dosegel, da je tudi trboveljski rudar sam upravljalca svojega dela in koristnik svojega truda v svobodnih Trbovljah.

Za proslavo 150-letnice rudnika, si je vodstvo rudnika zadalo nalogo, da uredi mali rudarski muzej, v katerem naj bi bil nazorno prikazan postopni razvoj rudnika kartografsko in s slikami ter dokumenti posameznih razvojnih obdobij, s starim rudarskim orodjem in opisom različnih vrst pridobivanja in odkopavanja premoga. Ravno tako naj bi bili v tem muzeju zbrani in z dokumenti in slikami prikazani socialni razvoj in socialne borbe trboveljskega rudarja od početka rudnika do zaključka zmagovite udeležbe trboveljskih rudarjev v osvobodilni borbi naših narodov. Istočasno naj bi se sestavila dokumentirana kronika rudnika — vse to pa z namenom, da

zapustimo našim zanamcem dokaze, kako se s trdim in pogumnim delom lahko koraka do zaželenega cilja, kako se je trboveljski rudar znal dosledno boriti, da je postal lik pravega revolucionarja, ki bo vse priborjene dobrine znal tudi trdno obdržati v svojih žuljavih rokah.

Veliko gradiva in dokumentov leži po raznih arhivih rudniških obratov. Veliko takega gradiva in predmetov pa imajo še privatniki, stari rudarji in njihove družine. Zaradi tega naprošamo vse rudarje in ostale Trboveljane, da pregledajo doma svoje omare in skrinje. Priprani smo, da nam bo vsak od njih dal na razpolago vse, kar je v zvezi z zgodovino trboveljskega rudnika. Vsaka najmanjša stvar je pomembna in potrebno je, da se jo ohranja pozabi. Vsako sredo popoldne od 3. do 5. ure bo v ta namen tov. inž. Franjo Stefe sprejemal v jamomernici rudniške uprave vse tiste, ki so voljni sodelovati pri ureditvi muzeja in pripravi gradiva, da bomo na dan proslave lahko s ponosom pokazali sadove skupnega dela nas vseh, rudarjev in celokupne trboveljske doline.

— e —

IZPRED SODIŠČA

Člane ZKJ je žalila

Pred dnevi se je pred okrajnim sodiščem v Trbovljah zagovarjala Milena Vodišek iz Radeč št. 185, ker je 22. decembra lanskega leta v hotelu »Jadrani« v Radečah vprilo več oseb žalila Zvezo komunistov Jugoslavije z najrazličnejšimi nesramnimi žaljkami in tam prisotne člane okrajnega komiteja ZKJ.

Sodišče jo je obsodilo na 10.000 din. kazni, ki jo mora plačati v roku treh mesecev, v nasprotnem primeru pa bo sodišče spreminilo to kazen v 50-dnevni zapor in plačilo stroškov kazenskega postopanja.

Prodajne bloke je ponarejala

Pred sodiščem so se zagovarjale nadalje Majda Koder iz Trbovelj — Lok št. 413, trgovk Marija Brčon iz Trbovelj — Lok št. 510 in Eliza Hančič, stanujoča v Trbovljah — Lok št. 594. Prva se je zagovarjala zaradi tega, ker je v času od aprila do junija lanskega leta kot blaginjska v trgovski poslovalnici na posameznih prodajnih blokih, ki jih je sprejemala od kupcev in ki so služili za dnevno kontrolo blaginjskega stanja, popravljala končne vsote in sicer višje na nižje, s čimer si je ustvarila blaginjski višek najmanj 16.051 dinarjev in si je to vsoto prilastila. Druga obtoženka, Marija Brčon, je v drugi polovici meseca maja, ko je opravljala dolžnost blaginjske ugotovila ob zaključku dnevnega blaginjskega stanja, popravljala končne vsote in sicer višje na nižje, s čimer si je ustvarila blaginjski višek najmanj 16.051 dinarjev in si je to vsoto prilastila. Tudi Eliza Hančič je v času od 7. do 13. aprila 1953 vršila posle blaginjske ugotovila v posameznih dneh v blaginjski denarne viške, ki pa jih ni odvedla upravi, ampak pridržala zase, vsega skupaj 1800 din.

Vse obtoženke so svoje dejanje obžalovali; niso si znale pojasniti, kako je prišlo do tega, da so za te zneske obremenjene. Sodišče jih je spoznalo za krive ter je obsodilo Majdo Koder na 5 mesecev zavora in na povrnitev zneska 16.051 din. Marijo Brčon na 8 mesecev zavora in na povrnitev 204 din. trgovskemu podjetju, Elizo Hančič pa na 4 mesece zavora ter na plačilo škode podjetju v znesku 1800 din. Vsem trem pa je sodišče izvršitev kazni odložilo, ker je spričo njihove mladosti in pa ker so bile drugače v službi vestne in ubogljive, pričakovati, da se bodo tudi brez dejanske izvršitve kazni v bodoče popoblašale.

Primanjkljaj v trgovski poslovalnici

Sodišče je obsodilo tudi Jožeta Kravsa iz Hrastnika št. 164, ker je kot poslovalca poslovalnice št. 4 Mestnega trg. podjetja v Hrastniku v času od meseca marca do oktobra lanskega leta povzročil v prodajalni primanjkljaj v znesku 224.341 din. Do primanjkljaja je prišlo na ta način, ker je obtoženec blago prodajal po nižjih cenah, kot pa so bile potrjene, poleg tega ni ovidiral prodajnih cen na blagu, zaradi česar se blago ni prodajalo po določenih cenah, kar je imelo za posledico tako velik primanjkljaj.

Nedeljski šport v Zasavju

Tudi prva spomladanska nedelja je bila v raznih športnih področjih precej živa. Največ prireditev so imeli nogometaši, nadalje košarkarji, smučarji in boksarji.

V 2. kolu slovenske boksarske lige je bilo napovedano srečanje med ekipo »Rudarja« in »Fužinarja« iz Raven. Ker pa gostov ni bilo v Trbovlje, se piše rezultat tega dogovora z 16:0 v prid »Rudarja«. Zaradi izostanka Ravencanov, so se domači boksarji poskusili med seboj.

KOŠARKA

Na igrišču za poslopjem OLO v Trbovljah so se srečali košarkarji »Rudarja« s »Slavijo« iz Ljubljane (bivši Krim). Po boljši igri je »Slavija« premagala domačine s 41:22 (24:12).

NOGOMET

Na stadionu »Rudarja« so se že v dopoldanskih urah pomerili mladinci »Retja« in »Dobrne« v prvenstveni tekmi. Po zanimivi igri so mladinci »Retja« s težavo premagali žilave in

borbene Dobrne s 5:4. Mladinci »Retja« so že vodili s 4:0, a so pozneje popustili, kar bi se jim kmalu maščevalo.

Popoldne so v prvi tekmi nastopili mladinci »Rudarja« in »Bratstva« iz Hrastnika. Zmagal je »Rudarja« s 4:2.

V prvem kolu prvenstva Zasavja so se spoprijeli »Rudar I« in »Retja« ter »Dobrna« in »Bratstvo« iz Hrastnika. Medtem ko sta se ekipi »Rudarja I« in »Retja« razšli neodločeno z 1:1, je bila druga tekma med »Dobrnjo« in »Bratstvom« za Hrastničane nesrečna; »Dobrna« je premagala »Bratstvo« s 4:1. Zmaga Trboveljčanov je sicer zaslužna, vendar je sodnik Zupan oškodoval Hrastničane za najmanj dva gola, »Dobrna« pa za enega. — Gledalcev je bilo okrog 300.

Prvo moštvo »Rudarja« je igralo v Ljubljani s »Slavijo«. Revirsko moštvo je izgubilo tekmo z 0:1.

V Zagorju pa sta nastopili »Svoboda« iz Kisovca in nogometaši iz Litije. Gostje so premagali Kisovčane z rezultatom 1:0.

Smuk in slalom pod Kumom

Za zaključek zimse sezone je smučarski klub »Kum« z Dobrove priredil preteklo nedeljo pod Kumom medklubsko tekmovanje v slalomu in klubsko prvenstvo v alpskih disciplinah. Nastopilo je največ mladincev.

V slalomu je pri članih zmagal Cveto Majdič (Rudar) z 49,9 pred Jancom Knezom (Kum) 52,9 in Gvidom Rozmanom (Rudar). Med mladinci pa je bil prvi Miha Skrinar (67,2). Sledila sta mu Darko Kralšek in Jože Ivšek (vsi Kum).

Člani kluba »Kum« so hkrati tekmovali tudi za klubsko prvenstvo v smuku in slalomu.

V slalomu je bil med člani prvi Janec Knez. Pri mladincih Miha Skrinar pred Darkom Kralškom in Jožetom Ivškom, pri pionirjih pa Ivan Stigarski pred Ivanom Dolancem.

V smuku je bil med člani apot prvi Janez Knez (1:23), pri starejših mladincih Miha Stigarski (1:21,7), pri mlajših mladincih Pavel Knez (1:38) pred Jožetom Ivškom, med pionirji pa Ivan Dolanc (1:41,8) pred Stigarskim.

Naslov klubskega prvaka v alpski kombinaciji si je za to leto prislužil Janec Knez. Vreme je bilo lepo in sončno. Tekmovalci in gledalci so bili nadvse zadovoljni. Vsi pa so se čudili, ker se marsikdo ni udeležil tekmovanja v tem času, ko je vendar redkež užitek, če se vozila po pol metra debeli plast snega, dve sto metrov niže pa je že prava pomlad.

L. R.

ZASAVSKI PIONIR

Kotiček za naše pionirje in pionirke

Poučni izlet smo napravili

Pionirji osnovne šole v Loki pri Zidanem mostu in v Razboru smo privedli pred kratkim poučni izlet v Hrastnik. Najprej smo si ogledali steklaro. Ravateljstvo nam je dalo na razpolago strokovnega vodjo, ki nam je pojasnjeval delo v steklarni. Tako smo pionirji videli, kako se izdelujejo razne steklene posode. Pridobivajo se iz gnote, ki se v posebnih velikih pečeh segreva do 1500 stopinj.

Na lastne oči smo se prepričali, da ti delavci opravljajo težavno in odgovorno delo z vestnostjo in strokovnim znanjem. Marsikdo od nas je dejal, da je bolje delati na kmetih na čistem zraku kot pa v tovarni.

Ogledali smo si še Kemično tovarno v Hrastniku, kjer izdelujejo tudi razna gnojila in škropliva. Tako smo na tem izletu mnogo pridobili. Hvaležni smo upraviteljem obeh podjetij za dana pojasnila.

Ko smo se popoldne dobro razpoloženi vračali domov, smo v Hrastniku nad steklaro videli tudi nekdanji grad, ki ga je dala tamkaj sezidati pred več kot 50 leti baronica De Sepe iz Trsta. Ta je svoja stara leta preživela v Hrastniku. Grad je imitacija gradu Miramar pri Trstu. V hrastniškem gradu je sedaj uprava steklarne.

Pionirji in Podmladkarji RK smo privedli tudi prostovoljne zbirke za poplavlence v Holandiji, Belgiji in Angliji. Pri tem zaslužijo vso pohvalo podmladkarji iz Razbora, ki so zbrali 1750 din, pionirji iz Loke pa 1200 din.

Dobro bi bilo, če bi še druge šole objavile svoje prispevke v ta namen.

Pionirska nagradna križanka

Milena Vidmar, dijakinja 4.b razr. nižje drž. gimnazije v Zagorju, nam je poslala sledečo križanko:

1	2	3	4	
2				
3				5
4				
		5		

Vodoravno in navpično: 1. vodna žival; 2. moško ime; 3. zrakoplov; 4. pozitivna elektroda, po kateri teče električni tok; 5. predlog.

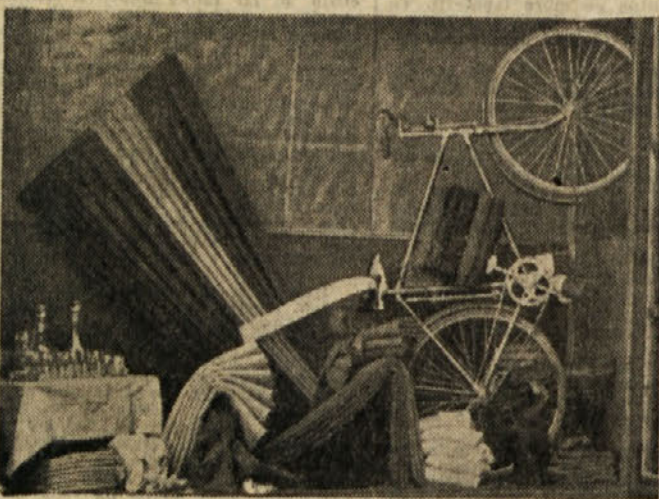
Črke: AAAAAA, BB, D, II, L, NNNN, OO, R, V.

Rešitev nam pošljite do ponedeljka, 30. marca. Iztečeni bo dobil lepo knjižno darilo.

Ali si že postal naročnik »Zasavskega vestnika«?

Še 10 dni imaš časa da lahko dobiš zastoj moško dvokolo

ki ga nudi vsem svojim odjemalcem, ki bodo kupili do 4. aprila 1953 v trgovskih poslovalnicah

MESTNEGA TRGOVSKEGA PODJETJA V TRBOVLJAH

blago v vrednosti nad 500 din (ta pogoj ne velja ob nakupu živilskih predmetov).

ZREBANJE BO 5. APRILA OB 11. URI DOP. NA VRTU RUDNIŠKE RESTAVRACIJE

Vseh dobitkov je 75 v vrednosti 200.000 dinarjev

Poleg kolesa so še naslednji dobitki: več kosov blaga (kamgarn), blago za ženski kostim, več kosov volnenega blaga za moško obleko, blago za moške suknjiče, blago za moške hlače, več moških srajc, več kosov kompletnega ženskega spodnjega perila, nadalje jopiči, puloverji, več vinskih servisov in še drugi praktični dobitki.

Novo prispela zaloga raznovrstnega spomladanskega blaga vam bo prav gotovo všeč — zato pohitite in ne odlašajte z nakupom.

Sreča te čaka — deset dni imaš še časa!

OBJAVE

Obvestilo

V zvezi s popisom prebivalstva želimo, da se v dneh popisa, t. j. 1. 2. in 3. aprila 1953, zadržijo en član družine vedno doma, ker bi bilo v nasprotnem primeru delo popisovalcev prebivalstva oteženo. Istočasno naprošamo prebivalstvo, naj se v navedenih dneh ne obrača na urade in ustanove, ker bodo njihovi uslužbenec zaposleni pri popisu prebivalstva. Ljudje naj obiskujejo urade le v izredno nujnih, neodložljivih primerih.

(iz tajništva LOMO Trbovlje)

Vabilo

na občni zbor Društva upokojencev, podružnica Trbovlje, ki bo v torek, 31. marca t. l., ob 9. uri dopoldne v dvorani Delavskega doma v Trbovljah.

Dolžnost vsakega upokojenca je, da se občnega zbora zanesljivo udeleži. Obravnavala se bodo razna preda vprašanja, ki morajo zanimati vsakega upokojenca.

Odbor.

Preklc

Preklcujem žaljivke, izrečene družini Podregar. — Marija Zapotnik, Trbovlje — Loke 489.

Preklcujem žaljivke, ki sem jih izrekla Gabrieli Gašparutovi. — Pavla Jančič, Zidani most 103.

Preklcujem, da ni res, kar sem govorila o tov. Antonu Drobežu glede neprijavljenega vina. — Antonija Tom, Trojane.

PRODAM

lep, globok otroški vozič »Avtomodel«. — Naslov v upravi

PRODAM

gospodarska poslopja s 4 ha zemlje. Primerno za upokojece. — Medvešek Jožeta, Podpadež 84 — Podkum.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Tov. Vojtoma Logarja iz Trbovlj — Lok št. 596 prosimo, da se zgleda v našem uredništvu.